

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 7. Huic confusione ipsi mundi amatores causam præbent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

§. VII.

*Huic confusione ipsi mundi amatores causam
præbent.*

ET verò re bene consideratā digni sunt ir-
ruptionē æternā quotquot eō insanissimæ
impietatis progredivintur, ut cum diffiden-
tia Divinæ potentiae ipsis ad succurrentum
non modo semper paratiissimæ, sed multis
etiam certissimisque titulis oppignoratæ, ut
sic loquar, non verentur mendicare à creatu-
ris nescio quam vanam fragilemque opem.
Quid est hoc aliud quam velle anchoram na-
vium figere in aere aut flatu ventorum, cum
nullo negotio jaci posset in continentem, aut
firmam rupem, atque omnino proximam?
Idem est ac si quis armaturus exercitum, ca-
taphractum, iuncos pro lanceis & festucas
traderet pro gladiis, aut in cineres datus
montem Olympum scintilla stuppare accede-
ret. Quis non rideret tam insanum & vanum
conatum? Hoc ipsum indicare videtur pro-
pheta, cum ait: *Erit fortitudo vestra quasi fa-*
villa stupra, & opus vestrum quasi scintillæ &
succendetur utrumque simul. Isai. 1. Quam
multis hoc accedit, qui diu noctuque volvunt
animo, qua ratione possint augere divitias, fi-
nes proferre imperii sui, reportare victoriam
ali-

aliquam, dignitatem speratam obtinere ne per
posteaquam omnem adhibuerunt conatu di opp
dies multos adulacionibus, noctem vig nos re
consumperunt, oleum & operam se per infili
disse experiuntur. De hujusmodi loqu spem
Propheta. *Concipietis ardorem & pariu p amici
pulam.* *Isai. 31.* Tales enim sunt vires, talia sunt terunt
auxilia quæ præstant creaturæ; imò nihil in te
potius dicendum est cum eodem propheta terran
59. Confidunt in nihilo. inquit, hoc est, fiduci
suam ponunt in rebus fluxis & perituri. Qua
inde sequitur? *Et loquuntur vanitates, con
perunt laborem,* consumperunt vitam & vi
res, corpus, & animam, nulli industriae, nulli
labori pepererunt; quo fine? Pepererunt in
quitatem, ova aspidum ruperunt, & telas ar
ne & texuerunt. Laborarunt sine ullo fructu
sæta eorum non eunt in vestimentum, neque
operientur operibus suis; opera eorum, opera in
utilia & opus iniquitatù in manibus eorum
cogitationes eorum cogitationes inutiles: vaf
tas & contritio in viis eorum. Hic exitus eo
rum nempe infelicissimus, superata charybd
incident in scyllam, ex uno malo in aliud, do
nec ruant in interitum sempiternum. Quis le
nus non judicet hujusmodi mortales omni
se sannis & ludibriis scientes volentesque
exponere. O rex gloriae Domine virtutum

ne permitte obsecro ut incidamus in ejusmo-
di opprobria & confusione! Ecce nec cælū
nos retinet nec terra; renuntiamus sceptris &
infulis, hominibus & Angelis, ut in te solo
spem nostram collocemus. Non parentes, nō
amici, nō filii, nō fratres, nō sorores po-
tentunt imminuere fiduciam, quam habemus
in te! Pupillus & Orphanus sum ego super
terram, inquietabat S. Bernardus ser. 15. in ps. 90.
Dominus iusceptor meus & refugium meum,
Deus meus sperabo in eum: nec convertar alio,
de manu tua accipiam escam meam fidens
verbo tuo, quo promisisti quod enutries me.
Si bona recipiam, tu donasti: si mala, tu libe-
tabis me. Si consistant adversum me castra,
& circumdcent me iniuncti mei, si caro me ten-
tet, si fremat diabolus; fortitudo mea & refu-
gium meum tu es, quia tu solus idem perma-
nes plenus sapientia, plenus potentia, bonita-
te, & misericordia erga eos, qui invocant
nomen tuum: in te Domine speravi,
non confundar in æternum.

CAPUT